

LJUSTEKNIKENS LÅNGA TANKE, DEL TVÅ

44. Essentialvärlden (46) är den värld, i vilken individen med bevarad jagidentitet gör sitt inträde i tillvarons medvetenhetsaspekt. Tillvarons tre verklighetsaspekter ter sig totalt olika i de olika världarna i kosmos. Materien, som i alla världar är bäraren av medvetenheten och utgör materialet för materieenergin, förlorar sin dittills stora betydelse för dem som lever i tillvarons medvetenhetsaspekt. För essentialjaget (46-jaget) förefaller de fyra lägsta atomslagen (46–49) vara enbart robotmaterial, lydande essentialmedvetenhetens minsta vink.

45. Det essentiala (46) är enhetsmedvetande. Och enhetsmedvetandet beskrivs såsom en förening av kärlek och visdom. Kärlek innebär oskiljaktig enhet med allt, sådan att motsättningen mellan jag och du blir ofattbar, omöjlig. Visdom innebär att den av gruppens kollektivmedvetenhet bearbetade allsidiga erfarenheten är tillgänglig för individerna såsom dessas egen erfarenhet. Essentiala kärleken–visdomen manifesterar sig i sådana egenskaper och förmågor som kärleksfull förståelse, rätt handling, mod, offervilja, urskillning, trefaldig tillit och rättrådighet.

46. Fjärran och nära. Det är större avstånd mellan det kausala och det essentiala än mellan det mentala och det kausala, rent av större avstånd mellan dessa två än mellan det högre emotionala och det kausala. Samtidigt gäller att det essentiala ger oförlorbar medvetenhetsdelaktighet med allt liv i världarna 46–49, utplånar alla avstånd inom det planetariska livet. Av det, som människan alls kan fatta något av, är intet på en gång så fjärran och så nära som det essentiala.

47. Essentialmedvetenheten innefattar alltid något slags förutvetande. Redan kausalmedvetenheten har i det närvarande omedelbar, korrekt uppfattning av många kausalkedjor, orsaksförhållanden, som når in i framtiden med sina verkningar, möjligheter som förverkligas, om ej andra, hindrande orsaker senare tillkommer. Framtiden visar sig för kausalmedvetenheten såsom en väv av möjligheter, vilka har olika, allt högre grader av sannolikhet, ju närmare potentialens utlösning i definitiv aktualitet ligger. Essentialmedvetenheten medför en ytterligare stegring av denna förmåga av förutseende inte bara tack vare den gentemot den kausala högre medvetenhetskapaciteten utan också tack vare gemensamhetsmedvetenheten, som även den vidgas och fördjupas för varje högre essential nivå.

48. Essentialviljan. En av kausaljagets viktigaste uppgifter är att urskilja sin begynnande essentialvilja (46:5-7) med sikte på att förstå och bruka denna. Kausaljaget behöver essentialviljan för att förvandlas till ett 46-jag. 46-jaget behöver essentialviljans fulla utveckling för sin fortsatta expansion, för att undanröja allt det som fortfarande kan hindra dess uppstigning i 45-medvetenheten och 45-viljan. I denna strävan erhåller 46-jaget hjälp dels av sin egen högre potential, dels av Protogonos, dels av kamrater, äldre och mer erfarna 46-jag, dels av läraren, som är ett högre slags jag inom planethierarkin.

49. All väsentlig erfarenhet, monaden gjorde under inkarnationerna i människoriket, bevarades i kausalhöljet och även i andratriadens mentalatom. Såsom 46-jag behåller monaden mentalatomen och därmed mänskliga erfarenheten. Eftersom kausalhöljet vid inkarnation på lägre mänskliga stadier delades i två – det större uppsamlingshöljet och det mindre triadhöljet – och varje nyformat triadhölje vanligen var av ett annat departement än närmast föregående, har 46-jaget en på erfarenhet grundad insikt om att ha tillhört alla sju departementen och intet av dem särskilt. Denna erfarenhet och insikt är grunden till monadens icke-identifiering med någon av de sju departementsenergierna, någon av typerna, såsom ”egen”. Denna icke-identifiering är förutsättning för 46-jagets arbete med alla sju departementsenergierna, bruk av dessa såsom redskap, vilket ger förmågan att bemöta varje medväsen på mest ändamålsenliga sätt.

50. 46-jagets förmåga av icke-identifiering med de sju departementsenergierna medför även förmågan att fritt röra sig inom och mellan vårt sjuklots sju klot, vart och ett bestämt av sin departementsenergi. 46-jaget ser dessa klot huvudsakligen icke såsom materieförmedling utan såsom medvetenhetskollektiv av involutions- och evolutionsmonader, fält för gemensamt arbete och tjänande, studium och forskning. För 46-jaget är hela sjuklotet ett enda kollektivväsen utan de inre skrankor och hinder som de ingående sju klotens periferier reser för lägre slags jag.

51. Med all sin förvärvade medvetenhet, alla sina förvärvade egenskaper och förmågor har 46-jaget likväl gått bara halva vägen till esoteriska mästerskapet, 45-jagets stadium.

52. Förvärv av essentialmedvetenhet innebär ej plötsligt förvärv av allvetenhet. Det är en långsam och mödosam process. Hur stor del av andras medvetenheter monaden upplever, beror på dess egen förvärvade förmåga av essentialmedvetenhet i allt högre molekylarslag. Och detsamma gäller fortsatta medvetenhetsutvecklingen i allt högre världar. Hela processen ter sig som en gradvis skeende expansion av jagmedvetenheten in i medvetenhetskollektiv omfattande allt fler monader.

53. Först essentialjaget kan nå full medvetenhet i fysiska, emotionala och mentala atomslagen, alltså objektiv självmedvetenhet i 49:1, 48:1 och 47:1. Kausaljagets atommedvetenhet är bara begynnande och subjektiv.

54. Först essentialjag är medlemmar av planethierarkin. Först fulländade essentialjag (46:1) kan av planethierarkin få uppdraget att bilda kunskapsskola. Därmed sammanhänger att först ett dylikt essentialjag har den exakthet och relativa fullständighet i förståelsen av medvetenhetsutvecklingens lagar och villkor, livslagar och skolregler som fordras för grundandet och ledandet av en av planethierarkin godkänd kunskapsskola.

55. Den inkarnation, vari monaden blir 46-jag, är dess sista inkarnation i människoriket, den inkarnation, vari monaden slutskördar all resterande dålig sådd i människoriket. Därefter upphör reinkarnationstvänget och förverkligar monaden odödligheten, inträder i det eviga livet, det vill säga förlorar aldrig mera sin medvetenhetskontinuitet, vare sig den förblir i värld 46 eller frivilligt inkarnerar i lägre världar såsom lärare eller ledare.

56. Odödlighetens boning. När monaden på mänskliga idealitetsstadiet kan uppehålla sig självmedvetet i kausalhöljets innersta centrum, befinner den sig i det som kallas "odödlighetens boning" och står på tröskeln till det essentiala, äger en första essential medvetenhet (46:5-7). Därmed har kausaljaget inträtt i sitt verkliga hem, där det får vistas icke endast för behaglig och nödvändig vila efter all möda i lägre världar, utan även och framför allt för att hämta kraft, kunskap och ledning för arbetet bland människorna. Kausaljaget inser icke endast att de odödliga är verksamma, utan även att de är odödliga eftersom de är verksamma. Passivitet, överksamhet är döden.

57. Med ingåendet i enheten (46) menas icke mystikernas momentana kontakt, utan den metodiskt, med högre naturrikens hjälp förvärvade förmågan att självmedvetet uppehålla sig i 46-medvetenheten, självmedvetet och självbestämt ha del i dennas gemensamhetsmedvetenhet. En människa, som icke ingått i enheten, som icke blivit essentialjag, står alltid utanför enheten. Hon kan uppleva enheten, i sällsynta ögonblick få kontakt med essentialvärlden, men icke ingå i den. Hon kan bli ett helgon, ha nått högsta emotionalnivån med emotionala attraktionen till allt levande, men hon är icke därför ett essentialjag, har icke ingått i enheten. Denna avgörande skillnad har ingen religion förstått.

58. Högre emotionaljaget kan få en på egen upplevelse grundad första förståelse av 46:7, mentaljaget med begynnande kausalmedvetenhet motsvarande av 46:6 och kausaljaget av 46:5. Full förståelse av dessa medvetenhetsslag och medvetenhetsgemenskap med hithörande essentiala kollektivväsen når monaden dock först efter sin övergång till andratriadens 46-atom, sin förvandling till 46-jag, sitt medvetna inträde i enheten.

59. I samband med att monaden förvärvar ett kausalhölje, ingår den i en grupp av kausalväsen tillhörande ett och samma departement, och denna grupp utgör dess esoteriska familj. Gruppen ansluts till andra grupper, och så fås esoterisk släkt, klan och klass. Människan är således en gruppvarelse, även om hon är aningslös därom, tills hon förvärvat medvetenhet i sin andratriads essentialatom (46:1). Hon upptäcker då att de människor, hon sammanförts med och lärt sig älska med allt större innerlighet, tillhör hennes egen familj, släkt etc.

60. När den esoteriska gruppen sammansvetsats till en enhet med gemensamt grupphölje, kan den utföra uppdrag och lösa problem individerna var för sig icke skulle kunna. Det är med sådana grupper planethierarkin arbetar. Att bli lärjunge är att bli medveten om sin grupp och förvärva telepatisk gruppmedvetenhet såsom förstadium till essentialmedvetenhet. Denna gruppmedvetenhet är såväl fysisk som emotional och mental, kausaljagen emellan dessutom kausal.

61. Sjätte rotrasen är den essentialbetonade rasen, liksom femte är den mental-kausalbetonade rasen och sjunde rotrasen är den superessentialt betonade. Detta betyder icke att sjätte rot-rasens alla individer från början äger fullt utvecklad essential medvetenhet, men det betyder att det även i ett tidigt skede av sjätte rotrasens framväxt finns grupper av essentialt medvetna och med tiden allt fler och större. Detta betyder icke sinsemellan konkurrerande grupper, sådana som kännetecknar outvecklade mänskligheten, utan inklusiva, med varandra samarbetande grupper, vilka har allt väsentligt gemensamt.

62. Det råder en kvalitativ skillnad mellan 46-medvetenheten och 46-viljan, sådana de kunnat uttryckas bara hos sällsynta individer, såsom hittills i mänskligheten, och sådana de kan komma till sin fulla rätt i framtiden genom grupper, som gemensamt bygger ändamålsenliga samhällsformer. Den goda staten är den förnuftiga staten. Den förutsätter ledare, som i sin medvetenhets- och viljeutveckling nått enhetsstadiet, liksom den förutsätter medborgarkollektivets samfälliga vilja till enhet.

63. De av planethierarkin och planetregeringen förrättade initiationerna har till ändamål att göra människomonader mottagliga för åtminstone essential (46) energi och därmed möjliggöra deras förvärv av essential medvetenhet och vilja. Dessa initiationer kallas "planetariska" för att skiljas från sådana "initiationer" som människor hittat på och som därför är verkningslösa och ändamålslösa.

64. De tre första planetariska initiationerna möjliggör för människomonaden att förvärva full objektiv självmedvetenhet i 47:3 och 47:2, liksom begynnande och subjektiv medvetenhet i 47:1, och parallellt därmed de tre första stegen till essential medvetenhet, nämligen begynnande medvetenhet i 46:7, 46:6 och 46:5. Genom fjärde planetariska initiationen blir monaden ett 46-jag och genom femte planetariska initiationen ett 45-jag. Genom fjärde initiationen blir monaden ett andrajag, och genom femte initiationen blir den ett tredjejag. Femte initiationen är det av solsystemregeringen uppställda målet för människomonadernas manifestation i vårt sjuklot.

65. Så länge människan känner sig som en isolerad individ utan samhörighet och söker Augo-eides för sin egen personliga utveckling och icke för att bättre tjäna livet, saknar hon kontakt

med det essentiala i tillvaron och söker förgäves kontakt med Augoeides. Han kan nås endast av dem som älskar. Kärleken, frigjord från sentimentalitet, yttrar sig snarast såsom vilja, icke såsom känsla. Den är enande energi utan samband med egna individuella jaget.

66. Sentimentaliteten, det illusionsalstrande emotionala, är egocentricitet. Det opersonliga är självglömska. Disharmoni är jagiskhet. Vi måste bli opersonliga för att kunna ingå i essentialvärldens enhetsmedvetenhet. Opersonlighet är förutsättning för ofelbar tillämpning av Lagen. Enhetens rike kan nås endast av dem som frigör sig från allt som tillhör personligheten, förstajaget, och blir ett med lagarna för vishet och kärlek. Essentialjaget är omutligt sakligt, befriat från all sentimentalitet, allt beroende av någon annan person.

67. Metanoia. Förstajagets självhävdelse, självrättfärdigande, oförmåga att se egna fel och brister, liksom allvarliga misstag, måste ersättas, icke med det lägre emotionalas mekaniska reaktioner, visande sig i ånger, ruelle och självförakt, utan med det högre mentalas rätta syn, insikt, eftertanke, omtänkande och därpå följande rätta beslut att i fortsättningen vara och göra annorlunda, gottgöra vad som brustit. Detta är rätt syn, ledande till rätt beslut och till rätt handling. Detta är metanoia. Underlåtenhet att göra metanoia blir alltid ett hinder. Däremot blir de många små akterna av metanoia till den stora metanoia, vilken hjälper individen att förvandlas, att bli ett andrajag.

68. För att slutgiltigt övergå till andratriaden måste monaden först lämna sitt kausalhölje, vilket då upplöses. Därefter är monaden för ett ögonblick utan något slags hölje, innan den ingår i andratriadens 46-atom. I sitt tillstånd av att vara utan hölje erfar monaden den fullständiga isoleringen från allt annat liv. Detta skall vara den hemskaste upplevelsen under hela evolutionen, men nödvändig, ty den som icke upplevat absoluta isoleringen, kan icke förstå och därför icke leva i absoluta enheten, för alltid oskiljaktiga gemenskapen. Det är förstaeligt att somliga monader, som gjort sig färdiga för övergången, likväl tvekar, ibland i flera inkarnationer. Egenskaper, nödvändiga att förvärva för lärjungen, är därför mod, offervilja, livstillit, självtillit och lagtillit.

69. Om vi skall kunna förvandlas till andrajag, måste vi till sist sona mer än det, vari vi själva brustit, måste vi vara beredda att göra mer än vår del, just därför att så många, som kunde och borde, gör så litet.

70. Osårbarhet. Det måste bli oss alldeles likgiltigt vad människorna anser om oss, vad de säger om eller till oss, även vad de gör mot oss, så länge de inte objektivt hindrar oss i vårt arbete. Vi vet då att dylika försök att sära och skada tillhör deras utvecklingsnivå och att de inte förstår bättre, att vi själva var likadana på den nivån. Dylika påfrestningar i livet är tillfällen till gottgörelse, kvittning, prov och härdning. Den är osårbar som vill vara det.

71. Samvetet. Samvetet i esoterisk mening är den i en stund av självmedvetenhet erhållna förmågan att klart se de egna emotionernas inbördes inkonsekvens och objektiva ohållbarhet, deras lögnaktighet, opålitlighet, oförenlighet med ett bestående jag och därför tomhet. Stunder av samvete hjälper människomonaden fram till urskillning rörande jaget och höljena, väsentligt och oväsentligt, ovärderligt och värdelöst, odödligt och dödligt, fram till insikten om den egna odödligheten. Stunder av samvete är nödvändiga för monadens frigörelse från förstatriaden.

72. Buffertar. Mot samvetet står buffertar. Dessa är sådana mekaniska inrättningar i de dödliga inkarnationshöljerna som underlättar för människan att ljuga för sig själv, ger henne en falsk självkänsla, gör henne blind för egna fel och brister men skärper hennes blick för andras verk-

liga eller inbillade, hindrar samvetet att framträda. Buffertar håller monaden kvar i förstatriaden, förstajaget, personligheten. I buffertarnas ställe måste människomonaden slutligen sätta medveten vilja, samvete och metanoia.

73. Rätt ansträngning. I arbetets begynnelse är aspiranternas intresse vanligen riktat mest på linje ett, mindre på linje två och minst på linje tre. De börjar göra rätt ansträngning genom att sätta arbetet på linje tre i centrum och därvid låta arbetet på de båda andra linjerna i ökande grad underordnas detta, ändamålsenligt bestämmas av detta. De gör rätt ansträngning, så snart de har rätt syn på skolan – insikten att skolan lever endast genom allas samfälliga insats för denna – och på grundvalen av denna rätta syn fattar de rätta besluten och handlar därefter.

74. Att göra arbetet till en del av en själv. De högre jagens, andrajagens och tredjejagens liv är arbete i och för manifestationsprocessen, medvetenhetsutvecklingen. Detta deras arbete hör oupplösligt samman med deras kunskap och vara, kan lika litet skiljas från dessa som deras gemensamhetsmedvetenhet. Det är aspiranternas nödvändiga insikt att de på motsvarande sätt skall göra arbetet till en del av dem själva. Därmed kvalificerar de sig för lärjungaskapet.

75. Uppvaknandet till gemensamhetsmedvetenheten medför insikten att medvetenhetens expansion är en gruppaktivitet, att individen stiger framåt och uppåt icke såsom en individ utan såsom medlem av en grupp, som själv vidgas genom nytillkomna. I gruppen är eller förblir han varken den förste eller den siste, den äldste eller den yngste. Han skall därför vara inställd på att vägleda, hjälpa och vara ett föredöme för alla de yngre. Dessa yngre kan nämligen icke stiga utan de äldres vägledning och hjälp. Lika sant är att de äldre icke kan stiga utan att vägleda och hjälpa de yngre; dessa skall ju i sinom tid ersätta de äldre, så att dessa kan gå vidare till högre uppgifter. Regeln lyder alltså: för att själv kunna stiga måste du sätta en annan i ditt ställe.

76. Kvalitetens herravälde. Värderings nödvändighet. I förstajagets världar råder kvantitetens herravälde, så att människorna ständigt frågar vad som är större och vad som är mindre. I andrajagets världar däremot råder kvalitetens herravälde, så att frågan gäller vad som är bättre och vad som är sämre, vad som är i bättre eller sämre överensstämmelse med ändamålet, högre rikens plan för medvetenhetsevolutionen. Den nödvändiga förformning, lärjungarna gör i förstajagets världar med sikte på att upprätta kvalitetens herravälde även i dessa, är att värdera allt efter egen bästa förståelse av ändamålet och planen.

77. Att hos essentialjagen, 46-jagen, emotionalhöljet och mentalthöljet är tomma på allt innehåll betyder att de till dessa höljen hörande medvetenhetsfunktionerna fullständigt underordnats dessa monaders vilja, att ifråga om detta slags monader dessa höljen inte har andra medvetenhets- och viljeyttringar än sådana som förmedlar, avspeglar eller nerdimensionerar kausal eller essential medvetenhet och vilja, givetvis inom de begränsningar som alltid vidlåder ett lägre slags hölje gentemot högre slags medvetenhet och vilja. 46-jagens emotionalhölje och mentalthölje fungerar enbart såsom förbindelseleder från andratriaden till eterhöljet för dessa jags arbete i fysiska världen.

78. Det emotionala måste bli fullständigt följsamt till det essentiala, så att det aldrig mer tillåts uttrycka egen vilja motsatt essentiala viljan, aldrig mer tillåts alstra illusioner motsatta essentiala enhetsmedvetenhetens kärlek och visdom. Det emotionalas funktion skall slutligen vara att enbart tillhandahålla den energi som förverkligandet enligt livslagarna behöver, en energi som i möjligaste mån överensstämmer med 46-viljan. Likaså skall det mentalas funktion av att alstra fiktioner upphöra, så att det mentala skall tjäna till att enbart nerdimensionera kausalideer, verklighetsideer. Lärjungarnas förformning inför dessa medvetenhets- och viljeförvärv är att genom-

skåda illusioner och fiktioner, att övervinna falska livsvärden, felaktiga tankemönster, villoläror och lögnidiologier, ty så länge dessa emotionala och mentala dysfunktioner har någon makt eller betydelse i lärjungarnas liv, är dessa hindrade på vägen till att förvandlas till andrajag.

79. Monaden suverän i alla sina höljen. Pytagoreiska hylozoiken ger oss den teoretiska kunskapen om att jaget är en uratom, en monad; att monaden är odödlig, eftersom varje slags död är upplösning av något sammansatt i sina beståndsdelar men att monaden icke har beståndsdelar, är osammansatt; att däremot varje monadens hölje någon gång måste upplösas; att varje monadens hölje är dödligt och vet sig vara dödligt. Vad detta praktiskt betyder är att monaden, när den väl blivit suverän i alla sina höljen, vet att den är odödlig, att dödsfruktan icke uppstår hos den själv utan hos höljen: ”Där döden finns, finns icke jag; där jag finns, finns icke döden.” Detta besestrar dödsfruktan, och när dödsfruktan är borta, måste även all annan fruktan och feighet försvinna. I deras ställe kommer orädd vilja att söka och strida för sanning och rättvisa.

80. Monadens förbindelse med sig själv i framtiden. Tack vare monadens oförstörbarhet, odödlighet, är dess framtida existens, vari den förvärvar medvetenhet och vilja av allt högre slag, en obetingad, absolut potential, en hundra procentig sannolikhet. Tillstånd av självmedvetenhet, och a fortiori tillstånd av självmedvetenhet med samtidig gruppmedvetenhet, är även tillstånd, vari monaden i nuet är sin framtida existens mest lik. Ju större en dylik likhet mellan monaden sådan den aktuellt är och monaden sådan den tack vare sin absoluta potential skall bli, desto större är möjligheten av en verklig förbindelse mellan dessa två, en kontaktväg på vilken monaden i nuet kan för medvetenhetsutvecklingen erhålla stöd, hjälp och ledning av sin egen framtida existens.

81. Nödvändigt lidande. Esoterikerna arbetar med att sprida kunskapen till människorna. Om de därunder utsätts för de okunnigas hat, visande sig i förtal, förföljelse och försök till motarbetande, får de icke besvara dessa hatyttringar, utan måste stå ut med dem, taga emot dem medvetet, utan negativ motreaktion, och i sina egna höljen förvandla deras energier från negativa till positiva, vända hat i kärlek, då de vet att detta som sker dem sammanhänger med öde och skörd, att det är endast så de kan frigöras från identifieringen med det lägre. Detta är nödvändigt lidande, detta är frivilligt lidande, detta är medvetet lidande. Esoterikerna skall, när de råkar ut för dylikt motstånd, icke draga sig ur eller ens minska sitt arbete; tvärtom skall de intensifiera det.

82. Intet aktiverar kausalhöljets kärleks- eller enhetscentrum så kraftigt, så grundligt och så riktigt som nödvändigt, frivilligt och medvetet lidande med samtidigt offrande av onödigt och mekaniskt lidande. Det onödiga, mekaniska lidandet kommer av individens grundlösa krav och förväntningar på livet och på andra, den felaktiga inställning som handlar om att andra skall uppmärksamma, hjälpa, stödja, belöna, berömma, underhålla och roa honom.

83. Viljan till och förmågan av nödvändigt lidande – ända in i fysiska döden om så erfordras – kommer av monadens upplevelse av egen odödlighet. Denna upplevelse kommer i sin tur av monadens förmåga, om så blott momentant uppnådd, att uppehålla sig i kausalhöljets enhetscentrum med självmedvetenhet.

84. Essentialjagets liv är arbete, men utan ringaste förnimmelse av tvång, tyngd eller leda, såsom ofta är fallet hos förstajaget. Essentialjaget har nått insikten att livet, när det är som bäst, är arbete i och för manifestationsprocessen, för monadernas medvetenhetsutveckling, arbete i sällhet utan tanke på egna jaget, sällhet som är ofattbar för lägre medvetenhet.

L.A. 2017-08-31.